

var i dette Thing, ſaa vilde man, naar man ſaae, at en Sag var af den Beſtaffenhed, at den ikke burde opholde Rigsdagens Samværen, gaae ind derpaa. Saaledes tænkte jeg mig og ſaa, at det vilde gaae i det andet Thing; men jeg maa næſten troe, at jeg ſetter, efter den Skilbring, ſom den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Valgfreds (Monrad) gav af Landſthingets Behandling af Finantsloven i indværende Aar. Jeg veed imidlertid ikke, hvem det ſkulde være her, der kunde tale paa Landſthingets Vegne, og jeg antager ſaaledes, at det er rigtigt, at vi ſtrax fraſalbe Forſlaget, for ikke at opholde Forhandlingerne længere. Dette vil jeg henſtille til min ærede Medforſlagsſtiller, og hvis han er villig dertil, ſkal jeg ſlutte mig til ham i ſaa Henſeende.

Iſchærning: Jeg troer, at det Henſyn, om vi kunne blive færdige til Onsdag eller ikke, ikke er det, der maa være det ledende; thi der er Tid nok til Nytaar, uden at ſtabe nogen Forlegenhed paa den anden Side af Nytaar. Vi behøve ikke at være hjemme i Suledagene, naar vi ſulle udføre vore Forretninger her; behøves det, er det nyttigt, er det nødvendigt for Sagen i ſig ſelv, for at afgjøre den paa en Maade, der kræver de Dage mere, da maae vi bringe det Offer, at blive her, og jeg haaber, at Miniſteriet ſelv vil erkjende, at det er det Rigtigſte at lade os blive ſammen, indtil vi ere færdige, og det kan, ſom ſagt, med Lethed ſkee paa denne Side af Nytaar; den Betragtning troer jeg derfor ikke behøves, og den bør ikke være den ledende. Den Betragtning, der bør lede os, er den, der ligger i Sagens egen Natur, og den forekommer det mig er, efter Alt hvad der foreligger, ganſke ſimpel. Finantsloven kan kun alvorligt, ſuldstændigt og gjennemgribende behandles i et af Thingene; Tiden er i det Hele ikke tilſtrækkelig til mere, og det Thing, ſom er beſtemt, conſtitutionelt beſtemt dertil, det er Folkethinget. Det ligger ſaaledes i den conſtitutionelle Fornuſts Natur, at Folkethinget behandler Finantsloven i dens Enkeltheder, og at Landſthinget kun inden en ſnævrere Kreds udøver en controllerende Virkſomhed med Henſyn til Finantsloven. Derſom det nogenſtunde ſkulde

komme dertil, at det andet Thing ſkulde anſee ſig opfordret til at foretage ſamme Art Behandling af Finantsloven, ſom Folkethinget har gjort, ſaa vil den nærværende Forſatning, med et Folkething med de Begrænsninger, det har, og et Landſthing med de Begrænsninger, det har, blive en Umulighed; det maae vi haabe vil ikke blive Tilfældet. Vi maae derfor antage, at de Forandringer, ſom det andet Thing har ſat ind i Loven, ere udgaaede fra viſſe Betragtninger af finantiſtelle Principer, og at det har ſøgt at gjøre ſine Betragtninger gjældende paa den mindſt muligt indgribende Maade, ſaaledes at man ſkulde kunne omtrent forſtaa, hvad det meente med diſſe Forandringer, uden at det derved ſkulde blive nødvendigt denne Gang at komme til en lang og vidtløftig Forhandling med det om Finantsloven. Spørgſmaalet bliver alſaa for os, at underſøge: Er det ſkeet ſaaledes eller ikke? Det være nu, at der virkelig ved de Forandringer, ſom her ere gjorte, er tydet hen til ſaadanne Principer, ſom man vil have gjort gjældende eller ikke, ſaa kan derfor dette Spørgſmaal ligefuldt komme til Afgjørelſe. — Ere under enhver Omſtændighed de Forandringer, ſom ere gjorte, ſaa indgribende, ſaa betydelige, at man for diſſe Forandringers Skyld ſkulde modſætte ſig at gaae ind derpaa og derfor behøve at vende tilbage til det andet Thing med Finantsloven, efterat den var bragt i den Skikkelse, ſom den tidligere havde ſaaet her? Nu er det min Mening, at det ikke er Tilfældet; jeg ſtemmer i den Henſeende med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Valgfreds (Monrad), at jeg ſtrængt taget ingen anden Forandring ſeer i den, end at det Tydeliggjorte er gjort uklart, men derved ikke forandret. Jeg holder mig overbevist om, at, hvis den Miniſter var tilſtede, ſom hovedſagelig ſkal benytte den Deel af Loven, hvorom her er Tale — jeg vil holde mig her forſt til Heltſingørs Havn — ſaa vilde han ganſke viſt erklære, at, idet han lader Spaden ſætte i Jorden for at udvide Heltſingørs Havn, gjør han det med den Bevidſthed, at, naar ikke ſæregne Omſtændigheder forhindre det, er der i de 100,000 Rd. kun bevilget ham en Deel af 300,000 Rd. eller 346,000 Rd., alt ſom han vælger det ene eller